

Hallucinant: de "weerstanders van BHV" gedecoreerd in aanwezigheid van Yves Leterme.

Onze speciale aandacht werd getrokken door een evenement dat plaatsgreep in de stijl van "onwaarschijnlijk maar waar"

Het betreft een plechtigheid georganiseerd door de Vlaamse Stichting "Emiel Van de Gucht" kort na de institutionele onderhandelingen die - zoals iedereen weet - niet tot een akkoord leidden tussen Nederlandstaligen en Franstaligen.

In aanwezigheid van de Minister President van het Vlaams Gewest, de Heer Yves Leterme, heeft deze stichting er een erepunt van gemaakt de voorzitter van de vzw Rand en de vijf burgemeesters van de Vlaamse Rand rond Brussel te feliciteren met hun inzet ten voordele van de splitsing van het kiesarrondissement BHV.

Luc Deconinck, voorzitter van de vzw De Rand was vergezeld van de burgemeesters van Gooik (Michel Doomst), Kapelle-op-den-Bos (Leo Peeters), Sint-Pieters-Leeuw (Lieve Van Linthout), Overijse (Dirk Brankaer) en Lennik (Willy De Waele).

Tijdens de uitreiking van de diploma's heeft de Gentse professor Robert Senelle hen gefeliciteerd in volgende bewoordingen: "Jullie behoren tot die grote groep van weerbare Vlamingen die de Vlamingen tijdig wakker schudden opdat zij zouden strijden voor het respect van het territorialiteitsprincipe zoals die vastgelegd is in de Federale Grondwet".

Precies alsof men een sprong in het verleden had gedaan en zich terug bevond in de tijd van de GuldenSporenslag ...

Het is pijnlijk te moeten constateren dat de Eerste Minister van Vlaanderen Yves Leterme aanvaardt een figurantenrol te spelen in zo'n groteske komedie.

Pijnlijk maar tevens onthullend !!!!

IN DE HOEK VAN L.E.N.N.I.K. 2000

Een avondfilosofietje!

Mooie nazomer. 20 uur 30'
We eten laat vandaag.
Ik trek een sweater aan.
'Vreemd,' zeg ik.
'Ik heb deze zomer geen enkele avond op het terras zitten puffen en zweten.
Het werd steeds weer fris, zo 's avonds.'
'Eigenlijk,' zegt m'n zoon. 'Eigenlijk is da normaal.'
Mijn wenkbrauwen vormen vraagtekens in zijn richting.
'Ze zeggen wel dat de aarde opwarmt maar...'
Mijn echtgenoot onderbreekt de gang van zijn vork.
Een hete aardappel valt met een plof boven op de prinsessenboontjes.
'De aarde... warmt op,' zegt hij. 'Dat is een feit.
Gevolgen? Wegsmeltend poolijs, Tsunami's, Katrina's, niks aan te doen.'
Ik vul de wijnglazen bij en zwijg.
Dat zou ik dus meer moeten doen.
Zwijgen, bedoel ik.
'Die aardappelen zijn koud,' zegt m'n ventje.
'Vijf minuten geleden kookten ze nog schat, maar we zitten nu eenmaal buiten.'
'Hm,' doet m'n zoon. 'Ik wilde eigenlijk zeggen...'
'Luister eens... een uil...' onderbreek ik hem.
We luisteren en eten en knikken.
De kaars in de glazen stolp beweegt heel even.
Een uil.
't Zou ook een ander beest kunnen zijn maar ik denk dat het een uil is,' aarzel ik.
't Zou kunnen,' zegt m'n ventje.
'Allé,' zegt m'n zoon. 'Zolang er uilen rondvliegen, is er hoop.'
'We hadden aardrijkskunde... en die Pipó beweert dat we eigenlijk op een ijstijd afstevenen.'
'Ijstijd?' zeg ik.
'Allé, moeder. Das toch keicool? Alles gaat in ijs veranderen.'
'Heel cool, inderdaad.'
Ik trek de rits van m'n sweater alvast wat hoger.

'Hoe kan dat nu, als de aarde toch opwarmt?'
Ze kauwen... allebei.
'Volgens die leraar, 'k weet het ni juist... maar 't heeft iets te maken met een tijdsbalk.
En volgens die balk zouden we nu in principe naar een ijstijd moeten gaan.'
'En toch smelt het poolijs. Is er nog saus?'
'Euh... noord of zuid?' aarzel ik.
Mijn geografische kennis beperkt zich meestal, schandalig genoeg, tot de landen waar ik ooit op bezoek was.
De blikken van de heren aan den dis spreken boekdelen.
'Noord!' zegt m'n man kordaat.
'Eigenlijk,' vraagt m'n zoon. 'Eigenlijk... waarom noord?'
't Zuiden is gewoon vasteland.
Weliswaar met een afschuwelijk dik pak ijs erop maar toch....
't Noorden is ijs ... en ijs smelt!'
'Ah,' zeggen we nu met z'n tweeën.
'Euh...' probeer ik nu. 'Antartica ligt toch in 't zuiden?'
Verbaasde ogen kijken me aan. Ik was inderdaad nog nooit op Antartica.
Alleen... als je een kinderboek wil schrijven over een pinguïn, moet je wel wat weten over zijn levenswijze.
Vandaar!
't Noorden en 't zuiden smelten allebei,' weet ik.
Goh... wat voel ik me wijs!
'In 't noorden verdwijnt de habitat van de eskimo's.
In 't zuiden, op Antartica, dat van de pinguïns.
Wie wil graag dessert?'
'Wat is het?' vraagt m'n zoon.
'Vanilleijs!'
'Binnen, 'bromt m'n man. 't Wordt me hier te koud.'
'Enne... maak je wat warme chocoladesaus?'

Reacties mogen altijd naar;
Anne Wyckmans - Palokenstraat 19 - 1750 Lennik
annewyckmans@yahoo.com